

[Jens Thomsen.]

er min Overbevisning, at Udligningen ad denne Vej kunde gennemføres mere enkelt og derfor mere tilfredsstillende. Vi vil derfor foreslaa, at man gaar videre ad denne Vej.

Det foreliggende Lovforslag om ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter er ogsaa en Følge af den fælleskommunale Udligningsfond, som man nu ønsker gennemført. Resultatet af alle disse Ændringer i Forbindelse med Udligningsloven bliver et meget vidtgaaende Puljesystem, hvorigennem alle Kommuner kommer til gensidigt at betale til hinandens sociale Udgifter, og det hele bliver i Virkeligheden en stor Forsikringsanstalt, hvor de enkelte Kommuner først betaler hver sin Borger-Forsikringsydelse, der er af forskellig Størrelse, men hvor de forskellige Ydelser gennem Puljesystemet skal betales efter samme Skala i alle Kommuner. Det vil i Praksis sige, at Omkostningerne ved de største Ydelser, der udbetales i København, overvælttes paa de fattige Landkommuner, hvor Kommunens Beboere faar langt mindre Ydelser.

En saadan Overvæltning er fuldstændig meningsløs. Skal et saadant Puljesystem virke retfærdigt, skal Forsikringsydelseerne være lige store i alle Kommuner. Der findes dog ingen Forsikrings-selskaber, der arbejder efter forretningsmæssige Principper, som ikke udbetaler Forsikringsydelser i Forhold til Forsikringspræmien; det sker dog ikke under Hensyn til den forsikredes Opholdssted, om han bor i København eller paa Landet. Skal der være Mening i at betale de sociale Udgifter i Fællesskab, maa Betingelsen derfor være, at Ydelserne bliver af samme Størrelse i samtlige Kommuner, eller ogsaa at Statens Bidrag bliver af samme Størrelse til samtlige Kommuner. Alle Statsborgere har jo lige Pligter, og de bør ogsaa have lige Rettigheder, og vi maa derfor væk fra alle Privilegier. Jeg vil henstille til Ministeren, at der foretages saadanne Ændringer i de foreliggende Lovforslag, at alle Statsborgere bliver lige for Loven.

Ved forskellige Lejligheder er der ført Forhandling om, at Staten burde overtage Kommunernes Udgifter til Frikørsel for Sygekassemedlemmer, fordi Kommunerne ingen Indflydelse har paa disse Udgifter, som bliver større, jo mere spredt og afsides beliggende Bebyggelsen i en Kommune er. De forskellige Ministre har stadig været villige over for dette Spørgsmaal, men derved er det blevet. Jeg finder det meget beklageligt, at det er saa svært at faa taget

Hensyn til Landkommunernes berettigede Krav i dette Spørgsmaal. Vi staar her over for et Spørgsmaal, som alle indrømmer bør løses, og jeg vil saa indtrængende som muligt henstille til Ministeren, at det løses nu. For hele Samfundet er det et lille Spørgsmaal, som er let at løse, men for enkelte Landkommuner er det et ret betydeligt Spørgsmaal. Jeg har set Eksempler paa, at denne Udgiftspost har andraget 8—10 pCt. af Kommunens samlede Udgifter. Vi tillader os derfor at henstille, at disse Udgifter overføres til Staten, eller at de kan anmeldes til den mellemkommunale Refusion.

Hvad angaar Spørgsmaalet om lige Rettigheder og Pligter for samtlige Statsborgere, tillader vi os at henstille til Ministeren, at der i det foreliggende Lovforslag foretages saadanne Ændringer, at der i Loven om Folkeforsikring bliver Plads for følgende nye Paragraf. Den første Paragraf i Loven skulde efter vor Formening have en saadan Udformning: Statens Bidrag til Aldersrentenydere skal udbetales til samtlige Kommuner i Forhold til de forskellige Aldersklasser med samme Beløb, som Statens Bidrag til Københavns Kommune andrager. Statens Bidrag til Invalidrentenydere skal udbetales til samtlige Kommuner med samme Beløb pr. Invalidrentenyder, som Statens Bidrag til Københavns Kommune andrager.

Hvis man gennemfører disse retfærdige Ændringer, ydes der et Bidrag til, at Loven mere kommer til at svare til Navnet Folkeforsikring. Der kunde derfor synes at være Haab om, at den højtærede Indenrigsminister vil tage vor Henstilling op til velvillig Overvejelse og Gennemførelse. Men jeg skal ikke nægte, at jeg kun har en lille Tro til, at Ministeren vil tage disse vore Henstillinger op til alvorlig Overvejelse og Gennemførelse, for det er vel Meningen, at Lovforslaget skal gennemføres, som det nu foreligger, og i den Affattelse maa vi i hvert Fald stemme imod det.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg tror ikke, der vil kunne faas megen Nytte ud af en fortsat Diskussion om dette Lovforslag. Jeg har lagt Mærke til, at en Række af de Udtalelser, der har været fremsat af flere ærede Medlemmer, navnlig Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, har været Gentagelse paa Gentagelse af, hvad de ærede Medlemmer har sagt under tidligere Behandlinger. Specielt med Henblik paa det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Bemærkninger skal jeg